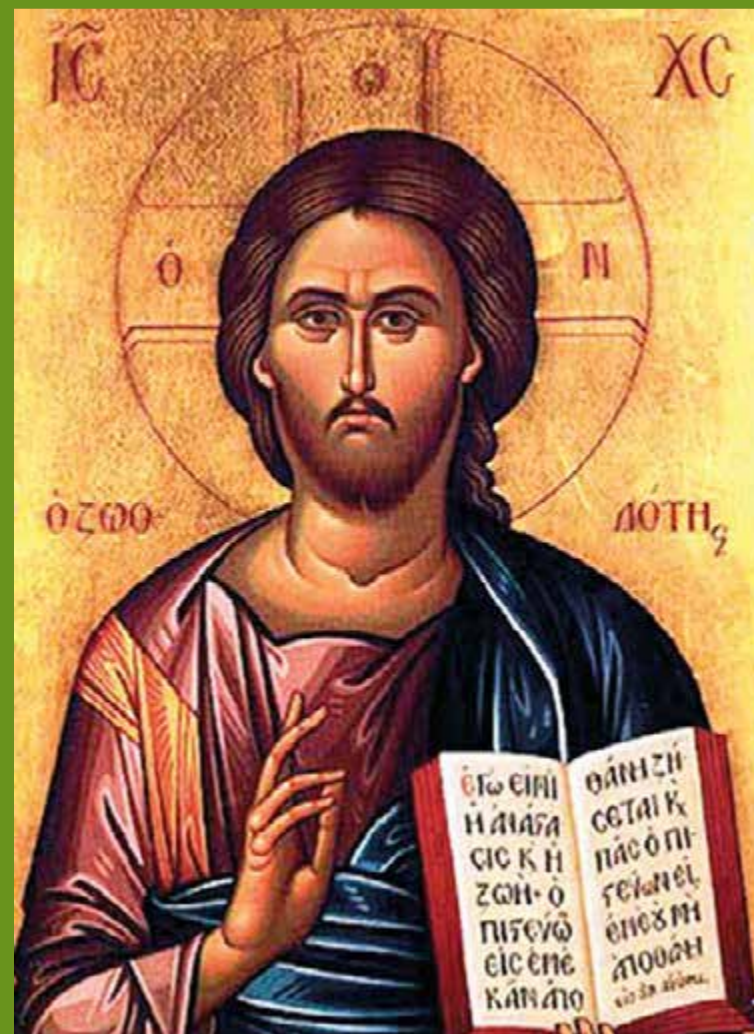

„Add át ezt az üzenetet az Egyháznak és ne félj, mert amit mondok, az igaz. Bátorság tehát és ne félj! Az idő közel van... Az Új Kor hajnala már megérkezett és Anyám előttem jár, hogy előkészítse az ösvényt az emberiségnek. Aki segítségül hívja nevemet, meg fog menekülni és részt vesz az Új Korszakban, a Szentlélek Korában, ez már kész van a maga bőséges ajándékaival, és sokakra kiárad a bűnös emberiségben, hogy visszavezesse őket Szívemhez. Szívemből tör elő ez a szeretetláng, ami meggyújtja a szíveket, hogy visszavigye őket az Atya Szívéhez... Legyetek készek és készüljétek fel jövetelemre, ami erőt sugárzó, csodálatos lesz választottaim számára. Őket Angyalaim az égbe ragadják a felhők fölé, és átélik azt a dicsőséges átalakulást, amiről Pál Apostol beszélt nektek.”

P. Martino Penasa – Jézus visszatérése a kapuban áll?

P. Martino Penasa
**Jézus visszatérése
a kapuban áll?**

p. Martino Penasa

Jézus visszatérése a kapuban áll?

Eredeti kiadás:
p. Martino Penasa: Il ritorno de Gesù é alle porte?
©1999 by Edizioni Segno

Fordította: Ördög Éva
Lektorálta: Bakos Batu

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor
ISBN szám: 978-963-89858-3-5

Kiadja: Stella Maris Alapítvány
1539 Budapest, Pf. 638.
www.tengernekcsillaga.hu

A kiadást támogatta:
Magyarok Nagyasszonyának Szent Korona Lovagrendje

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
(www.co-print.hu)
Felelős vezető: Gebauer Gergő

2014. július

Bevezetés

Az ember mindig is kíváncsian fürkészte a jövőt.

Ez különösen jellemző a mai időkre, méghozzá minden területen. Kezdve a legegyszerűbbeken, mint a meteorológia, ahol az ember meg akarja tudni, milyen lesz az idő holnap, s ehhez a tudomány legkifinomultabb eszközeit is latba veti, pl. a föld körül keringő műholdakat; folytatva a csillagászzal, amely a naptárakban feltüntetett biztos adatokkal szolgál nekünk; egészen a csillagjóslásig, valamint a futurologiáig, amelyek szenzációs eseményeket vetítenek előre, miközben azt hangoztatják, hogy belelátanak a távoli jövő titkaiba.

Az utóbbi évszázadokban a filozófusok is megpróbálták lefektetni a *történelem fejlődésének a törvényeit*. A múlt történéseiből kiemeltek bizonyos eseményeket, s ezek alapján úgy vélték, hogy előre megmondható, milyen célokat fog követni a jövőben a boldogságra áhító emberiség. Ezen a vonalon megannyi hamis próféta csillagát láttuk felemelkedni és lehanyatlani.

Így például Hegel azt hitte, hogy meg lehet ragadni a történelem fejlődési törvényeit az *eszméken* keresztül, amelyek szerinte az egymást követő civilizációk menetét irányítják az *ellentétek logikája* alapján. Van egy *kezdeti tézis*, vele szemben áll egy antitézis; majd ezek összeütközéséből kialakul egy *új szintézis*, amely az előzőeknél jobb, mivel a haladás és a megújulás jegyeit viseli magán. Viszont éppen az ellentétek logikája, mint a pusztító kritika gyümölcse az, amely hosszú távon gyűlölethez, háborúkhöz és hideg-háborúkhöz, forradalomhoz és felforduláshoz vezet. Ebből születtek az utolsó világháborúk...

Sajnos a demokratikus rendszerek is az ellentétek logikájára épülnek, áthatja őket a versengés, az irigység, a rosszindulatú kritika, ami gátat szab az igazi együttműködésnek, instabilitáshoz és zűrzavarhoz vezet.

Marx korrigálni akarta ezt a romantikus idealizmuson alapuló, fantáziáló, álmodozó, konkrét alapot nélkülöző probléma felvetést úgy, hogy egy számára nagyon is konkrét alappal helyettesítette, a gazdasági hatalommal! Ezért a kapitalisták tézisével erőszakosan szembe

akarta állítani a munkáspárt által képviselt romboló ateista-materialista antitézist, melyet aztán a fata Morgana, a földi paradicsom szovjet válfaja, mint új szintézis követ.

Láttuk, hogy milyen szép kis „paradicsomot” tudott nekünk adni a kommunizmus!

Manapság a New Age hamis prófétái hirdetik a szép új világot.

Ugyanezt lehet elmondani megannyi más hamis prófétáról. Ők Isten nélkül, sőt Isten ellenében akarják felépíteni a jövőt.

Ha biztonsággal akarunk a jövőre nézni, akkor Isten Igéjét kell elővennünk! Egyedül Isten Igéje ismeri a jövőt és annak igazságát, amit meg is mond nekünk, miközben abban is segít, hogy bölcsen tudjunk szembenézni a jövővel.

Ő teremtette a világot, és Ő állapította meg a történelmi fejlődés fővonalait, végtelen jóságának és bölcsességének tetszése szerint.

Isten Igéjét a Szentírásban találjuk: hát forgassuk gyakran!

A Szentírásban Isten kinyilatkoztatja, hogy földi életünk egyetlen célja – és ez értendő az egyénre és az egész emberiségre egyaránt – az, hogy csatlakozva a felkínált szövetséghez, működjunk együtt vele örök életünk és örök boldogságunk elérése érdekében, és mindvégig hűségesen tartsunk ki ebben.

Ugyanis az igazi logika, amely a történelmet mozgatja és kulcsot ad a jövőhöz, nem más, mint Isten szövetsége velünk, az Ó- és Újszövetség. Úgy is hívják, hogy Ó- és Újtestamentum. A „szövetség” szó jobban kiemeli az együttműködésünk szabadságát, hiszen Isten lép szövetségre velünk. Míg a „Testamentum” szóban inkább ott van az „örökség”, amit a Mennyei Atya ránk, gyermekeire akar hagyni azzal a feltétellel, hogy igazi Atyának ismerjük el, és mindhalálig tettekkkel szeressük őt.

Az alábbiakban röviden összefoglalom annak lényeges elemeit, hogy Isten milyen logikát követ kezdettől fogva az emberrel való szövetsége során.

Azt mondja Isten a teremtményeinek:

„Mindnyájatokat arra teremtettelek, hogy az örök életen át velem legyetek a mennyországban.

De nem erőltetem rátok. Személyes döntéssel nektek kell jóváhagyotok! Ezt a döntést megkönnyítem nektek egy szövetség által, amely kijelöli a határokat.”

„Tehát hallgassatok Teremtőtökre, ó emberek!

Te, Ádám és leszármazottaid,

Te, Noé és leszármazottaid,

Te, Ábrahám és leszármazottaid,

Te, Krisztus és minden leszármazottad!”

„Nézzétek, jobбом felől van az *élet*, bal oldalamon a *halál*! Ti mondjátok meg tetteitekkel, melyiket adjam nektek a kettő közül!

Ádám, te most még egyedül vagy: szükséged van táplálékra. Én neked adom a növényeket! Ha szeretettel visszaadod nekem őket, tudni fogom, hogy az életet akarod. De ha önzően elrabolod tőlem őket, tudni fogom, hogy a halált akarod.

Noé, neked van feleséged és gyermekeid, akik mind házasok: te vagy a család! Válaszd külön az emberi vért az állatok véritől, amiket párosával adok neked. Hozd áldozatul nekem a *vérüket*, így tudni fogom, hogy az *életet* akarod. De ha úgy ontasz emberi vért, mint ahogy az állati vérral tetted, tudd meg, hogy a *halált* választod! Szeressétek egymást becsületesen! (Utalás a szövetségre, amely a vízözön után, a bárkából való kiszállás után kötött.)

Ábrahám, számos nép atyja leszel a fiú által, akit (*Izsákot*) a maga idején adni fogok neked. Mindnyájan nekem lesztek szentelve (körülmetelés), és békében fogtok élni a törvény által, amit majd adok nektek (Mózes Tórája). Így tudni fogom, hogy az *életet* akarjátok. De ha megszegitek a törvényt és elhagytok engem, akkor a *halált* választjátok! (Ezerszer ismétlődik a Tórában.)

Eddig az Ószövetség különböző aspektusairól volt szó.

Most jöjjön az Újszövetség:

„Jézus az én drága Fiam és Máriáé, aki az új Éva, az emberiség új Anyja. Fiam, neked adom örökségül minden testvéred lelkét. Te fogod kiszabadítani őket a *Sátán rabságából*, és hozzám fogod vezetni mind-egyiküket (*Megváltás*). Tanítsd meg nekik, milyen értékes a lelkük,

hogy készek legyenek feláldozni mindent lelkük megmentéséért. Én segíteni fogok nekik *kegyelmemmel* (szentségek), és úgy fogom szeretni őket, mint drága gyermekeimet, oltalmazni fogom őket szent őrangyalaimmal. Ha hűségesek lesznek hozzám, tudni fogom, hogy az *örök életet akarják Velem az égben*. Ha viszont inkább a földi javakat választják, tudják meg, hogy a halált választották!

Te leszel a papjuk, Prófétájuk és Királyuk. A mindenség Királya leszel! Ők pedig a kölcsönös szeretetben egyesülve, misztikus tested tagjai lesznek. Egy napon majd mindnyájukat elhozod az égbe feltámadott, angyalias testben.

Ez az én új Szövetségem, amit minden embernek meg kell ismernie, és el kell fogadnia az Egyház tevékenysége által.”

„Meghatározott időt *jelölök ki* mind az egyes ember számára (fizikai halál), mind az emberiség számára azért, hogy mindenki megtehesse a maga helyes választását. Miután lejárt az idő, azt fogom adni nektek, amit választottatok.”

„Gyakran fogjátok szembetalálni magatokat azzal, hogy választani kell: vagy visszaadni, egységben maradva a Forrással, vagy ellopni és elszaladni vele! Ez nagy kísértés. Gondolkozzatok el rajta! Földi életek az időben zajlik. Utána jön az *örökkévalóság*.

Válasszatok jól...!”

Ez az a logika, amely alapján Isten elrendezte az emberi történelem fejlődésének a szakaszait. Ő az Alfa, aki megteremti a világot, és belehelyezi az embert, átmeneti életprogramot ad neki, amit az *örök élet* megszerzésének távlatában kell leélnie, a Szövetség útmutatásai szerint.

Ő az Omega is, aki igazságosan megjutalmaz, miután lejárt a próbatétel ideje. Ő a Bíró, aki életet vagy halált oszt mindenkinek, *örök életre* vagy *örök halálra* küld aszerint, hogy az illető cselekedetei összhangban voltak-e a Szövetséggel vagy éppen ellenkeztek vele.

Ebben a könyvben azt az időpontot kívánjuk tanulmányozni és megvilágítani, amikor bekövetkezik a meghatározott idő az egész emberiség számára. (morális halál és morális feltámadás, amely az egész emberi nemre vonatkozik a történelemnek egy köztes pillanatában, a vég előtt.)

Az Újszövetségben a Teremtő Atya a *Krisztus-ember* kezébe adta azt a hatalmat is, hogy ítélkezék az egész emberiség fölött. Mégpedig azért, hogy az, aki megalázott Megváltó lett mindenkéért, *dicsőséges Bírója* is legyen mindenkinek.

Ő az is lesz dicsőséges visszatérésekor.

A görögökből vett szakkifejezéssel ezt a visszatérést úgy nevezzük, hogy „*Parúzia*”.

A kereszténység első századaiban általános meggyőződés volt a tanult keresztények között, hogy Krisztusnak kétszer kell visszatérnie egy effajta ítéletre. Először akkor kell visszatérnie, miután befejezte az evangélium hirdetését a földkerekségen élő minden népnek, és minden jóakarátú ember elfogadta az evangéliumot. Ekkor az a célja, hogy megszabadítsa őket a túlnyomó többségben lévő rosszakarátú emberektől, akik hallani sem akarnak az evangéliumról, hanem ravaszsággal és erőszakkal hatalmaskodnak a többiekén, minden eszközzel elnyomva őket.

Ennek a *köztes Parúziának* – amely az őskeresztény gondolkodás szerint nagyon hasonló a vízözön idején lezajlott isteni beavatkozáshoz – az a célja, hogy újra lemossa a Földet, és rendbe téve átadja azt Isten fiainak, akiknek kezdettől fogva teremtve volt. Ők pedig, egybegyűlve Krisztus egyetlen Egyházába, békességben élhetnek a földön legalább ezer évig. Végül azonban az emberi gonoszság újra fellázad Isten ellen és a becsületes ember ellen, és kiprovokálja, büntetésként, Isten utolsó beavatkozását, az *Utolsó Ítéletet*, ami véget fog vetni az egész emberi történelemnek.

Istennek ezt az újszövetségi történelemre vonatkozó tervét már megjövendölték a babilóniai időkből származó régi próféták; kissé rejtelmesen maga Krisztus is hirdeti a világ végéről szóló beszédében, amit az evangéliumok hoznak; majd összetéveszthetetlen módon magyarázza az Újszövetség nagy prófétái írása, a Jelenések könyve; de utalás van rá az összes többi újszövetségi könyvben is.

Csakhogy az első századokban élt sok hamis prófeta beszennyezte, negatív fénybe állította, és nagyban eltorzította a köztes Parúziáról szóló próféciát. Következésképp még olyanok is elkezdtek kételkedni benne, akik nagy tekintélynek örvendtek a Katolikus Egyházban, mint pl. Szent Ágoston.

Mindennek az lett az eredménye, hogy nem beszéltek többé róla a hivatalos dokumentumokban. A köztes Parúzia eszméje a süllyesztöbe került.

Most tehát le kell porolni a forrásokat, és el kell juttatni a keresztényekhez Istennek ezt a gyönyörű ígését, mert minden arra utal, hogy az idő megérett. Manapság gigantikus méreteket ölt a viszálykodás és a zűrzavar. És mindenki Isten szabadításáért kiált.

Ebben a mi XXI. századunkban Isten azt üzeni, hogy szabadítása nagyon közel van. Ezt az üzenetét számos „Hangon” keresztül juttatja el, hogy felkészítse a világot Krisztus eljövetelére. VI. Pál engedélyezte ezen „Hangok” szabad terjesztését azzal, hogy eltörölte azokat a kánonokat, amelyek egyházi jóváhagyáshoz kötik a közreadásukat a sajtóban. Ennek ellenére továbbra is komoly ellenállás tapasztalható az illetékesek részéről a tekintetben, hogy ténylegesen biztosítsák ezt a szabadságot a gyakorlatban.

De Jézus reklamál, hogy ez ne menjen így tovább. Idézek egy üzenetből, ahol éppen erről beszél. A dátum 1985. szeptember 9.

Ezt mondja az üzenetvivőjének, egy asszonynak:

„Mondd meg az igazgatónak..., hogy ne akarjon továbbra is ellenkezni, ne akarja csendben elhallgattatni azt, amit immár a tetőkről kell hirdetni. Igencsak korlátolt és ostoba Isten lennék, ha csak néhány kiválasztottat akarnék beavatni a gondolataimba és a titkaimba. Én senkiért sem teszek rendkívüli dolgokat, viszont felhasználok a karizmatikus csatornáimat, hogy eljussak a világon szétszóródott gyermekeim szívéhez. Mikor rájuk bízok egy bizalmas közlést, egy tanácsot, s még inkább, ha *eszkatológikus igazságot*, akkor azt akarom – *ismétlem, azt akarom* –, hogy minden gyermekem megismerje azokat, mert az üdvösség *mindenkéért van*. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy igazságos és irgalmas Isten vagyok, és el akarok jutni *mindannyitok szívéhez* általam választott kicsiny eszköz segítségével. *A Szentírás nem veszti érvényét*. Noéhoz is szóltam, de nem tiltottam meg neki, hogy figyelmeztesse a kortársait a közelgő büntetést illetően. Ellenkezőleg! Minden fényes nappal történt, Noé megépítette a bárkát az angyalok utasításai szerint,

mindenki láthatta, és mindenki megtudhatta, hogy milyen célból építi. Azok viszont nem törődtek vele, és továbbra is a gonoszság útján jártak. Nem akarták meghallani a figyelmeztetést. Miért kellene nekem, a ti Isteneteknek ma elzárnom az üdvözülés lehetőségét oly sok testvéretek elöl, és azt sugallnom Máriának, hogy pecsételje le a figyelmeztetésemet? Talán csak Mária érdemli meg a bizalmas közléseimet, a figyelmeztetésemet és az üdvösség lehetőségét? Fárasztanám magam azzal, hogy egy léleknek vagy néhány kevés léleknek beszélek, *a Földön szétszóródott sok milliárd gyermekem közül?* Annyira iparkodnék egyetlen lélekért, aki már az enyém, és az ujjamat se mozdítanám azokért, akik tudtukon kívül a vesztükbe rohannak, mert megvakította őket a gonoszság és a sötétség, amely elborítja ezt az Isten törvényével szembeszegülő századot? *Képmutatók...!* Miért nem akarjátok megérteni? Miért nem változtok meg *az idők nyilvánvaló jelei láttán sem?* Miért nem akarjátok megérteni az idők jeleit? Miért akartok *allegorikus*, nem pedig *valóságos értelmet* tulajdonítani az Írásoknak? Miért nem vettek példát arról, amit a próféták írtak? *Kik vagytok ti, hogy azt mondjátok Istennek: „Hallgass! Ne beszélj!”* Igen, én mindnyájatokhoz szólok, és azt mondom, hogy az idő közel van! Készüljete fel! Menjete és hirdessétek a visszatérésemet! *Hirdessétek a Föld minden népének!* Térjete meg!

Ninive lakói bűnbánatot tartottak a próféta beszédére. A király zsákruhába öltözött és böjtöt hirdetett. Talán a király azt mondta a prófétának: „Hallgass! Ne beszélj”? Ha így lett volna, senki se menekült volna meg, de Én, a ti Istenetek, a királytól kértem volna számon az akkor élt fiak lelkét és életét.

Tehát azt, amit rejtekben suttogok el néhány választott léleknek, ti kiáltjátok a tetőkről testvéreiteknek!

Térjete meg, mert közel van az Isten országa!” Jézus

Ezt az üzenetet, amit évtizedek óta visszhangoz a világban számos karizmatikus csatorna, össze kell vetni a hivatalos „Hangokkal”, amiket Isten adott az Egyháznak a Szentírásban, és amit számunkra a tiszta hagyomány örökített át. Így ítéletet lehet mondani róla az Egyházi

Tanítóhivatal hivatalos irányelvei alapján. (Hang = Üzenet. A fordító megjegyzése)

Ugyanabból a forrásból idézek egy másik üzenetet, ami számos lényeges részletre kitér.

Részlet az „Igazság órája” c. kiadványból. A karizmatikus M.R.-nek (Ara Coeli) adott üzenet 1984. augusztus 4.-én, Rómában

Jézus beszél:

„Add át ezt az üzenetet az Egyháznak, és ne félj, mert amit mondok, az színtiszta igazság. Tehát bátorság és ne félj!

Az idő közel van... Már elérkezett az új korszak hajnala, és Anyám előttem jár, hogy készítse az utamat az emberiséghez.

Aki segítségül hívja nevemet, az megmenekül, és részese lesz az új korszaknak, a Szentlélek korának, amely már felvirradt számos adományával együtt, és még számos más adományt hullat a bűnös emberiségre, hogy a Szívemhez vezesse őket. A Szívemből fog kiáradni az a szeretetláng, amely fel fogja gyújtani a szíveket, hogy elvezessen titeket az Atya Szívéhez...

Legyetek készen, és készüljétek az eljövetelemre, amely hatalmas és csodálatos lesz a választottaim számára. Angyalaim majd elragadják őket a felhőkön az égbe, és olyan dicsőséges átváltozáson fognak átmenni, mint amilyenről Pál apostol beszélt. El fogom küldeni őket az egész világra, hogy megtérítsék és összegyűjtsék Izrael minden törzsét, azt az új Izraelt, az új emberiség zsengejét, amely Szeretetemben újjászületve tanúskodni fog dicsőségemről az én Atyám és a ti Atyátok keblén.

Tehát bátorság, mert az óra közel van... Anyám előttem jár... Ő a Csillag, amely a hajnalt hirdeti. Ő köztetek van a földön és előkészít benneteket... Kövessétek a Csillagot, ahogy a három királyok tették, akik különböző, távoli helyekről érkeztek az egyetlen Király imádsára. Ez Mária ideje, aki azért jön, hogy előkészítse a szíveket, hogy összegyűjtsön, megerősítsen, és Szavammal tápláljon titeket, és hirdesse a visszatérésemet.

Én le fogok szállni, hogy lássam a népemet, és kevesekkel meg fogom alapítani az Új Kort: a Lélek Korát.

Készüljétek az eljövetelemre, és keressetek menedéket Mária Szeplőtelen Szívében! Ő Isten teljes hatalmával és kegyelmével jön éppen úgy, mint amikor már eljött a Földre, hogy a Tabernákulumom és legtisztább szeretetfáklya legyen... , hogy elhozza nektek az Üdvözítőt, Jézust, aki megváltott titeket Szent Vére által.

Lám, Mária visszatér, hogy hirdesse nektek második eljövetelemet, és nektek ajándékozza irgalmamat és kegyelmemet, amely magához akar vonzani, meg akar gyógyítani benneteket az én végtelen isteni Szeretetemben.

A bűn felkiált hozzám a Földről. Igazságosságom szeretne közbelépni, de felkiált hozzám a Földről sok-sok gyermekem hite, szenvedése, fájdalma, imádsága és áldozata, s mindez arra indít, hogy irgalmas legyek. Olyan az anyák könnye, mint az én Anyám könnye. Az asszonyok sokaságának a szenvedése, hite, szeretete és szüntelen imádsága felszáll hozzám, olyan, mint egykor azoké a jámbor asszonyoké volt, akik néha túltettek az apostolokon is.

Az Asszony asszonyokkal fog győzni... és a Sátánt újfent elűzi az Egyetlen asszony, aki mindöröktől fogva és mindörökké a pokoli Ellenség legyőzője.¹ Legfőképp az asszonyok serege a segítője, akik Mária köré gyűlnek, és Vele egyesülve alkotják azt a sereget, amely bátran, csendben és rejtetten szét akarja tiporni az Ellenség fejét.

A bűnt, amely egy asszony által jött a világba, le fogja győzni egy másik Asszony, aki vezetőtök lesz ebben a harcban... Ő a napba öltözött Asszony!

Emlékezzetek a fügefáról szóló példabeszédre... Amikor látjátok, hogy zsenge az ága és a levelei kihajtottak, tudjátok, hogy közel van a nyár. Így ti is most azt látjátok, hogy az emberiség sóhajtozik szülei fájdalmában, mert fellázadtak Isten törvénye ellen. Újra helyre kell állítani az egyensúlyt. Én pedig majd közbelépek, hogy üdvözítsek és

¹ Lásd: Győzelmes Királynő – Natália nővér

szabadítsak, hogy büntessenek és újjászüljek, hogy tisztogassak, és hogy visszaállítsam Isten törvényét az idők végezetéig.

Készüljete fel, és ne féljete! Inkább imádkozzatek és térjete meg, tartsatek bűnbánatek, böjtöljetek, magasztalással forduljatek Istenhez! Én közel vagyok... Én nézlek bennetek és eljövök leírhatatlan hatalommal. Azoknak, akik várnatek engem, akkora lesz az örömük, amilyet ember alig képes elviselni: mert láthatjatek a dicsőségemet. De megóvlat bennetek, nehogy meghaljatek, mert oly elviselhetetlen lesz ez az öröm az emberi szív számára... látni fogtatek, amint eljövök az ég felhőin hatalmas ragyogással. De azoknak, akik nem várnatek, akik nem szeretnek, akik nem térnek meg, ez kibírhatek: öktek meg fognatek halni!

Az egyiket felveszitek, a másikat otthagyjatek... egyesek követni fognatek az égbe, mások a tisztulás után vissza fognatek térni a megújult Földre, hogy hirdessék az én nevemet.

Ti már tudjatek ezeket a dolgokat, de most egy kicsit jobban feltárom nektek ezeket, mert azt akarom, hogy virrasszatek.

Lesz egy 'Felkent', egy általam felkent, aki hirdetni fogja az eljövetelemet úgy, ahogy János hirdette és előkészítette az első eljövetelemet. Ő majd megtisztítja az utat és felkészíti a szíveket arra, hogy befogadják a Szentleket.

Tehát bátorság, gyermekeim! Szülessetek újjá Bennem, táplálkozzatek Belőlem, a Testemből és Véreből, mert a szabadulás órája közel van, és Én hamarosan eljövök... Mária Szeplőtelen Szívén keresztül jövök el. Amen."

Az Egyház tanításának legújabb dokumentumai

A Zsinat

Ad Gentes Divinitus Missa Ecclesia N. 9

A missziós tevékenység eszkatológikus jellege

A missziós tevékenység időszaka Jézus első és második eljövetele közé esik, amikor az Egyházat, mint érett gabonát, a négy szél begyűjti Isten országába. Az Úr eljövetele előtt pedig hirdetni kell az evangéliumot minden népnek.

A missziós tevékenység nem több és nem kevesebb, mint Isten tervének nyilvánvalóvá válása, vagyis epifániája és megvalósulása, a világban és a történelemben. Ebben Isten – a misszió tervén – világosan megvalósítja az üdvtörténetet. Isten jelenvalóvá teszi Krisztust, az üdvösség szerzőjét az igehirdetésben és a szentségekben, melyeknek középpontja és csúcsa a Legméltóságosabb Oltáriszentség. Ami Isten rejtett jelenlétének köszönhetően igazság és kegyelem volt az emberek között, mindazt az Egyház megtisztítja a gonoszság salakjától, és visszaadja mindenek szerzőjének, *Krisztusnak*, aki legyőzi a *gonosz* uralmát, és megszünteti a *bűn sokféle káros hatását*. Ezért mindazt a jót, ami el lett hintve az emberek szívében és fejében – legyen szó sajátos rítusokról vagy kultúrákról –, nem csak hogy nem kell elvetni, hanem érdemesnek kell tartani arra, hogy megmentjük, felemeljük és tökéletesítsük Isten dicsőségére, az ördög összezavarására és az emberek boldogságára.

Így a missziós tevékenység az eszkatológikus teljességre irányul. Ennek köszönhetően ugyanis – azon a módon és abban az időben, amit az Atya megszabott – Isten népe szétterjed a Földön, amire a következő prófétai szó vonatkozik:

„Szélesítsd ki sátrad helyét, és hajlékaid kárpitjait feszítsd ki, ne kiméld!” (Iz 54, 2)

Így növekszik a Misztikus Test addig, amíg eléri Krisztus teljességének a mértékét, és a lelki Templom, ahol lélekben és igazságban imádják Istent, egyre növekszik és épül, mint „apostolokra és prófétákra alapozott épület, melynek szegletköve maga Jézus, a Krisztus.”

Gaudium et Spes N. 45

Krisztus az Alfa és az Ómega

Az Egyházat, miközben segítséget nyújt a világnak, s egyben sokat is kap tőle, egyedül az a cél vezeti, hogy *jöjjön el az Isten országa* és valósuljon meg az *egész emberiség* üdvössége. Mindaz a jó, amit Isten népe földi zarándoklása idején nyújtani tud az emberiség családjának, abból fakad, hogy az Egyház az üdvösség egyetemes szentsége (LG, VII, 48), amely feltárja, s egyúttal megvalósítja Isten szeretetének titkát az ember felé.

Ugyanis Isten Igéje, aki által minden lett, megtestesült, hogy Ő, a tökéletes ember, véghezvigye minden ember megváltását és *egyetemes összefogását*.

Az Úr az emberi történelem célja, a történelem és a civilizáció folyamán megfogalmazott vágyak gyújtópontja, az emberi nem középpontja, minden szív öröme, törekvéseinek teljessége. Ő az, akit az Atya feltámasztott a halálból, felmagasztalt és a jobbára ültetett, s *megtette élők és holtak Birájául*.

Miután Lelkében életre keltünk és egybegyültünk, az emberi történelem végső tökéletessége felé haladunk a zarándokutunkon, ami teljességgel megfelel Isten szeretettervének, ti. hogy Krisztusban *„újra összefogjon mindent, ami az égben és ami a Földön van”* (Ef 1, 10).

Maga az Úr mondja: *„Íme, hamarosan eljövök, és jutalmam velem van, hogy megfizessék mindenkinek tettei szerint, Én vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó.”* (Jel 22, 12-13)

A Katolikus Egyház Katekizmusából

„A tekintély nem önmagából meríti erkölcsi legitimitását. Nem viselkedhet zsarnok módján, hanem a közjóért kell fáradoznia, mint erkölcsi erőnek, mely elsősorban a szabadságra és vállalt kötelezettségek és feladatok tudatára támaszkodik.”

„Az emberi törvény annyiban törvény jellegű, amennyiben a józan értelem szerinti: s ezáltal nyilvánvaló, hogy az örök Törvényből ered. Amennyiben pedig eltér az értelemtől, gonosz törvény: s már nem törvény jellegű, hanem az erőszak egyik formája.” (N. 1902)

A tekintélyt csak akkor gyakorolják törvényesen, ha az adott közösség közjavát keresik és annak elérésére erkölcsileg megengedett eszközöket használnak. Ha megtörténnék, hogy a vezetők igazságtalan törvényeket, vagy az erkölcsi renddel ellenkező rendeleteket hoznak, *az ilyen parancsok nem kötelezhetik a lelkiismeretet*. „Ekkor maga a tekintély teljesen összeomlik, és ocsmány jogtalanság következik.” (N. 1903)

Az állampolgárt lelkiismerete kötelezi arra, hogy ne engedelmessédjék a polgári hatóságok előírásainak, amikor ezek ellenkeznek az erkölcsi rend követelményeivel, a személyek alapvető jogaival és az Evangélium tanításával. A polgári hatóságokkal szembeni *engedetlenséget* – amikor, a hatóságok követelése ellenkeznek a helyes lelkiismerettel – az Isten szolgálata és a politikai közösség szolgálata közötti megkülönböztetés igazolja. „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené” (Mt 22,21).

„*Inkább kell engedelmeskedni Istennek, mint az embereknek.*” (ApCsel 5,29) (N. 2242)

Megjegyzés

Ezek az elvek nem csak a polgári tekintélyre érvényesek, hanem, sőt még inkább, a *vallási tekintélyre* is, amikor megenged magának ehhez hasonló magatartásmódokat. Az ugyanis sokkal inkább kötelezve van arra, hogy tartsa magát az Istentől származó rendelkezésekhez, melyeket a szent Evangélium és a többi újszövetségi Írás ad közre, és az Egyház ősi hagyománya szentesít.

Azért kívánom ezt észrevételezni, mert ez az eset nem is olyan ritka, amikor eszkatológus tárgyról, az Úr második eljövételéről van szó.

Azt a kitélt, hogy „*Inkább kell engedelmeskedni Istennek, mint az embereknek*”, Szent Péter arra használta, hogy igazolja magát a vallási hatóságok előtt!

Az Egyház tanítása a Szentírás fontosságáról

A teológusoknak és a katolikus teológiának

XIII. Leó

„Felettből kívánatos, sőt szükséges, hogy a Szentírás használata *kiterjedjen a teológia minden területére, egészen addig menően, hogy szinte a lelkévé váljon*. Hisz’ valójában így tanítottak és így tettek minden korban a leghíresebb egyházatyák és teológusok. Vagyis azt, ami a hitre tartozik vagy abból ered, alapvetően az isteni iratokból igyekeztek kinyerni, megerősíteni. Ugyanígy az isteni iratok alapján cáfolták meg az eretnekek újabbnál újabb állításait, és ezek alapján igyekeztek megvilágítani a katolikus dogmák okát, értelmét és összefüggéseit.

Ez senkit sem kell hogy meglepjen, ha tekintetbe vesszük, hogy a kinyilatkoztatás forrásai között oly kitüntetett helyet foglalnak el a Szent Könyvek, hogy folyamatos tanulmányozásuk és használatuk nélkül lehetetlen teológiát művelni helyes és méltó módon.” (,Providentissimus Deus”, Ench. Bibl., n.114, 51. old.)

XV. Benedek

Továbbá abban a mértékben, amilyen mértékben az eset megkívánja, a Szentírásból kell kinyerni az érveket a hittételek bemutatására, megerősítésére és terjesztésére. (Sz. Jeromos) csodálatos módon művelte ezt, amikor korának eretnekei ellen küzdött. Minden műve azt bizonyítja, milyen éles és hatalmas fegyvert szerzett a Szentírás különböző passzusaiából, hogy megcáfolja az eretnekeket. Ha Szentírás magyarázóink követik őt ebben, akkor valóban meg fog valósulni az, amit elődünk a ’Providentissimus Deus’ enciklikában úgy határozott meg,

mint ami felettből kívánatos, *sőt szükséges, hogy a Szentírás használata kiterjedjen a teológia minden területére, egészen addig menően, hogy szinte a lelkévé váljon*”. (,Spiritus Paraclitus”, Ench. Bibl., n.483, 165. old.)

II. Vatikáni Zsinat: „Dei Verbum”, 24

„A szent teológia a szent hagyománnyal együtt Isten írott igéjére, mint örök alapra támaszkodik, belőle meríti rendíthetetlen erejét, és belőle újul meg állandóan, miközben a hit fényénél kutatja a Krisztus misztériumában rejlő teljes igazságot. A Szentírás Isten igéjét tartalmazza, s sugalmazott lévén, valóban Isten szava; ezért a Szentírás tanulmányozása legyen a hittudomány lelke.”

Szentírás

A köztes Parúzia az Újszövetségben

A legvilágosabb és legegértelműbb tanúságtétel Szent János apostolé, aki vezetónk a tárgyban.

A Jelenések könyve Szent János apostolnak az az írása, amely kiváltképpen eszkatológikus jellegű, de érinti a témát az Evangéliumban és a levelekben is.

Jézus az Evangéliumban hozzá utal minket az eszkatológikus problémák megoldása végett, amikor azt mondja róla:

„*Azt akarom, hogy maradjon, amíg eljövök*” (Jn 21, 20-24). Jézus nyilvánvalóan nem a fizikai, hanem a lelki, erkölcsi megmaradást értette ezen, hogy ti. János írásainak maradandó megvilágosító tanúsága van. Ő a szeretett tanítvány, aki előtt nincsenek titkai. Vagyis neki kell hinnünk, hogy megértsük a többi apostolt, nem pedig fordítva. A Jelenések könyve magyarázza meg nekünk Szent Pált és Szent Pétert és a többi Írásokat. *Ezek csak megerősítik a Jelenések könyvét.* Ezt igyekszünk most körüljárni.

János apostol a leveleiben beszél az *Antikrisztusról*. Ő használja ezt a szót. Pál olyan szavakat használ, mint „ellenség”, „gonosz”, „elpártolt”...

János úgy látja őt, (az Antikrisztust) mint Krisztus antitézisét, megfordított Krisztust, aki a sátánnal van kapcsolatban, neki szolgál, ahogy Krisztus az Atyával van kapcsolatban, az Atya akaratát teljesíti.

Ezt mondja:

„*Fiacskáim, itt az utolsó óra! És amint hallottátok, hogy jön az Antikrisztus, támadt is már sok antikrisztus. Ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra. Közülünk jöttek elő, de nem voltak közülünk valók. Ha közülünk valók lettek volna, bizonyára velünk maradtak volna; de ki kellett derülnie annak, hogy nem mindnyájan közülünk valók. Ti azonban fel vagytok kenve a Szent által, és mindnyájan tudjátok ezt. Nem is azért*

írtam nektek, mintha nem ismernétek az igazságot, hanem mint olyanoknak, akik ismerik, és azt is, hogy semmi hazugság nem származik igazságból. Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Az Antikrisztus az, ő tagadja az Atyát és a Fiút. Ha valaki tagadja a Fiút, akkor az Atya sem az övé; ha valaki vallja a Fiút, akkor az Atya is az övé.” (1Jn 2, 18-23)

Az utolsó óra itt abban az értelemben szerepel, hogy az az Újszövetség ideje, vagyis utolsó és végleges. A sok antikrisztus jelenléte azt mutatja, hogy a gonoszság misztériuma már működik, ahogy Pál is kifejezi a Tesszaloniki levélben. De ez nem zárja ki az Antikrisztus eljövételét az utolsó időben! Ő a végső Júdás, az álpróféta, akiről a Jelenések könyve 19. fejezete beszél...! Ő csak akkor fog megjelenni, amikor eljön az óra, hogy beteljék az Egyház legnagyobb áldozata az egész világ megváltásáért, Krisztusnak, a Főnek, Alapítónak hasonlósága szerint. Akkor meg fog jelenni a vadállat is, aki Pilátus utóda, miközben az új Júdás Kaifás utóda lesz a főtanács élén, vagyis abban az egyházban, amit meghamisítottak a pusztai emberi és földi bálványok. Amikor felszáll az oltárra, hogy imádják őt Krisztus helyett, akkor fog megjelenni az igazi Krisztus köztes Parúziájának dicsőségében. János apostol így írja le ezt, Jel 19,11 és köv:

„Akkor a megnyílt mennyben egy fehér lovat pillantottam meg. Lovasa a hűséges és az Igaz, igazságosan ítél és harcol. Szeme olyan, mint a lobogó tűz, fején ékes diadém, rajta olyan név, amelyet senki sem ismer, csak ő maga. Vértől ázott ruhát viselt. Neve: Isten Igéje. A menyeyei seregek tiszta fehér gyolcsba öltözve fehér lovon kísérték. Szájából éles kard tört elő, hogy azzal sújtsa a nemzetekre. Vasvesszővel fogja kormányozni őket, és taposni fogja a mindenható Isten haragja tüzes borának sajtóját. (=szőlőprését.) Köntösén csipő magasságban ez a név volt írva: ”Királyok Királya, uralkodók Ura.”...

Akkor láttam, hogy a vadállat és a föld királyai hadseregükkel összegyűltek, hogy harcra keljenek a Lovással és seregével. De ezek elfogták a vadállatot és vele együtt a hamis prófétát, aki csodákat művelt, hogy félrevezesse azokat, akik a vadállat jelét viselték és bálványképét imádták. Mindkettőt elevenen a kénkövel égő tüzes tóba vetették. A többi

a Lovas kardja ölte meg, amely szájából tört elő. A madarak mind jól laktak azok húsával.”

(Az a hamis próféta maga az Antikrisztus! A szerk. jegyzete.)

„Azután láttam – folytatja János -, hogy egy angyal szállt le az égből, akinél a pokol kulcsa volt, kezében pedig nagy lánc. Megragadta a sárkányt, az őskígyót, aki nem más, mint az ördög, a sátán, és ezer esztendőre megbilincselte. Letaszította a pokolba, bezárta és lepecsételte, hogy félre ne vezesse a nemzeteket, amíg el nem telik az ezer esztendő. Azután rövid időre szabadon engedik.

Akkor trónokat láttam, azok ültek rajtuk, akikre az ítéletet bízták. És láttam azok lelkeit, akiket Jézus tanúsága és Isten igéje miatt lefejeztek, akik nem imádták a vadállatot, és bálványképét és jelét nem viselték homlokukon vagy kezükön. Ezek életre keltek és Krisztussal ezer esztendőig uralkodtak. A többi halott csak akkor kelt életre, amikor eltelt az ezer esztendő. Ez az első feltámadás. Boldog és szent az, akinek része van az első feltámadásban! A második halálnak nincs hatalma rajtuk, Isten és Krisztus papjai lesznek, és uralkodnak vele ezer esztendőig.

Amikor majd betelik az ezer esztendő – fejezi be János – a sátán kiszabadul és megindul, hogy félrevezesse a Föld négy sarkán lakó nemzeteket, Gógot és Magógot, és harcra gyűjtse őket ...” (Jel 19,11-20,8)

Ez a köztes Parúzia pontos és részletes leírása, amit Jézus szeretett tanítványa tár elénk. Ő az, aki odahajtotta fejét Jézus kebelére az utolsó vacsorán, hogy befogadjon minden titkot. Az a tanítvány, aki mindenél jobban szerette az igazságot, és nagyon törődött azzal, hogy igaz legyen a tanúsága; aki tehát gondosan mindent megnéz és megfigyel, meghallgat és megérint, hogy bizonyosságot szerezzen, és pontos információt adjon arról, amit mond. Az a tanítvány, aki Jézustól azt a megbízatást kapja, hogy szemtanúja legyen visszatérésének, *Parúziájának*, nem csak a *kezdetinek*, a *húsvétnak*, amely azokban a napokban történt, hanem a *köztesnek* is, amit most írt le nekünk.

Szent Pál könnyen elragadtatta magát lángoló beszédeiben. Szónok volt akkor is, amikor a leveleit írta, mert az írónakának diktált, és csak aláírta őket a végén. Ezért sokszor félbehagyja a megkezdett gondolatot kissé hosszú mondatai közepén, majd újabb gondolatba kezd bele.

A szövegkörnyezetből kell kitalálnunk ezeket az ugrásokat. Nem így Szent János. Ő azt akarja, hogy higgyenek neki, mert a tanúsága igaz...!

Itt is a köztes Parúziát követő ezer esztendő nyomtatékosan, hat alkalommal megismétli, hogy senkinek se jusson eszébe kételkedni benne.

Ezzel a biztos adattal a kezünkben kell rátérnünk a Szentírás párhuzamos helyeinek az értelmezésére.

A 7 egyháznak írt 7 üzenetben, valamint az azoknak megfelelő 7 pecsét próféciájában Szent János megadja nekünk az egész Egyház történetét, a Húsvét kezdeti Parúziájától az itt leírt köztes Parúziáig: két-ezer év előzi meg, miként részletesebben is látni fogjuk a maga helyén. Aztán jön az ezer év intervallum, amit Krisztusnak és az ő Egyházának a győzelme fémjelez az egész világon. Ezt a győzelmet „Uralomnak” hívják, olyan uralomnak, amelyet nem akadályoznak sem az emberek, sem a démonok. Ez allegorikusan le van írva a mennyei Jeruzsálem képében a 21,9 és azt követő versekben.

A mennyei Jeruzsálem még nem a tiszta és egyszerű mennyország, mert benne még szükség van lelki orvosságokra: ezeket jelölik az Élet Fájának levelei, ahogy a 22,2 sor mutatja, ami azt jelenti, hogy az ember még bűnös.

Ez tehát a köztes Parúzia Szent János szerint.

Egyáltalán nem a *teljes világvége*, ahogy manapság a közvélekedés tartja. És nem csak manapság gondolják így, hanem már több évszázada.

Jézus két megjelenése között szembevetendő és látványos különbség van, mivel különbözik az általános scenárió, ami megjelenésekor fogadja őt a Földön. Az elsőnél a *normális Föld* fogadja őt lakóival, állataival és növényeivel, akik ill. amik a mindennapi dolgaikkal vannak elfoglalva. A másodiknál *elnéptelenedett, halott Föld* fogadja őt, amely visszaadja a föld méhéből egykori lakóinak tetemét, akiket most feltámadásra hív Isten az utolsó ítéletkor.

A Jelenések könyvében az első jelenet leírása a 19,11 és köv. versekben található; a másodiké a 20,11 és azt követő versekben.

Szent Máténál az első jelenet a 24,30-31 versekben található; a másodiké a 25,31 és azt követő versekben.

Az elsőben Jézus *csak az övéit* gyűjti maga köré; a másodikban mindenkit, kivétel nélkül.

Olvassuk el a második jelenet szövegeit, mert jó, ha a szemünk előtt állnak, hogy személyesen meggyőződünk a nagy különbségről.

Szent János elbeszéli nekünk, hogy miután véget ér a boldog ezer esztendő, Isten megengedi a sátánnak, hogy újra előjöjjön a pokol bugyraiból, és szabadon barangoljon az emberek között, hogy megkísértse őket, ahogy kezdetben tette a földi paradicsomban Ádámmal és Évával.

– Miért? – kérdezhetjük.

Ne felejtjük el, hogy Isten szándéka szerint földi életünk végén alávet bennünket a jó szándék próbájának a szövetségen keresztül, hogy a mennyország ne pusztán Isten ajándéka legyen, hanem jó szándékunk győzelme is, amellyel szabadon választjuk az életet vagy a halált. Ezért engedi meg Isten, hogy a kísértő felajánlja nekünk a halál választását.

Rajtunk áll, hogy kinyissuk a szemünket, és okosan megítéljük, vajon az ajánlat megfelel-e a kapott parancsoknak vagy sem, hogy igent mondjunk vagy visszautasítsuk. Ebben áll a mi érdemünk.

Ez alkalommal a sátánnak sokkal könnyebb dolga van, mint kezdetben. Nincs szüksége ravasz fortélyokra, hogy becsapjon és elcsábítson, hiszen a Föld most tele van a hozzá hasonlókkal, akik maguktól lettek romlottak, lelkükben nyílt göggel lázadnak minden tekintély ellen, értelmükben mélyen gyökeret vert a hamisság, ezért illúziókat kergetnek, tele vannak tévedéssel, tobzódnak a testi szenvedélyekben. Az ezer éves béke arról győzte meg őket, hogy fittyet hányhatnak mindig és mindenütt. (Ez a színlelt teológia.)

Ők Góg és Magóg, akikről Szent János beszél.

Ez a két név Ezekielnél szerepel, aki megjövendőli Palesztina megszüntét, amely már évszázadok óta békében élt a babiloni fogságból való visszatérés után. Először lerohanják Nagy Sándor görög csapatai, majd Pompeusz római seregei, ami elindítja a Makkabeus-válságot, és később elvezet Poncius Pilátusig és utódaiig. Lásd Ezekiel, 38 és 39 fejezet.

A sátán felbújtja őket a keresztények ellen, akik hűségesek maradtak az evangéliumi szövetséghez, kirobbantja a történelem utolsó nagy keresztény üldözését.

De Isten bosszúja nem várat magára, és véget vet neki az égből hullott tűzzel és kénköves esővel.

Ez mindennek a végleges vége. Az egész Föld temetővé válik.

Isten elegendő időt hagy arra, hogy minden bűnös bűnbánatot tartson és végigjárja a maga purgatóriumát. Közben a Földön lassan kipusztul minden életforma, legyen az állati vagy növényi élet. A csillagok kihunynak. A halál átveszi az uralmat az egész világegyetem fölött.

Miután befejeződött az utolsó bűnös tisztulása is a purgatóriumban, elkezdődik az utolsó ítélet fázisa.

Megtörténik minden ember feltámadása, jóké és gonoszoké, akik valaha éltek a Földön. Két csoportra oszlanak, mert a hatalmas különbség nem engedi meg, hogy összekeveredjenek.

Megjelenik közöttük az örök Bíró, a dicsőséges Krisztus, körülvéve égi seregekkel. Végül kihirdeti az ítéletet, amit Szent Máté így állít elénk a 25. fejezetben:

„Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba az országot, amely nektek készült a világ teremtése óta.”

„Távozzatok tőlem, átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögnek és az ő angyalainak készült.”

Valtorta írásaiban van egy látomás, amelyben Jézus, miután a látóknak alkalma volt mindent jól megfigyelni, megmagyarázza neki az egész misztériumot. Lsd. „1943-as füzetek”, 548. old.

Szent János így látja a dolgokat:

„Akkor nagy ragyogó trónt láttam. A rajta ülő tekintete elől menekült a Föld és az Ég, és nem maradt hely számukra. És láttam, hogy a halottak, nagyok és kicsinyek ott álltak a trón előtt. Könyveket nyitottak ki. Kinyitottak egy másik könyvet is, az élet könyvét. A holtakat megítélték tetteik szerint, amint a könyvekben följegyezve volt. A tenger visszaadta a beléveszett halottakat és az alvilág is visszaadta halottait. Valamennyit megítélték tetteik szerint. A halált és az alvilágot tüzes tóba vetették. Ez a tüzes tó a második halál. Aki nem volt följegyezve az élet könyvébe, azt a tüzes tóba vetették.” (Jel 20,11-15)

Össze lehet keverni ennyire különböző dolgokat? Semmi esetre sem!

Tartalom

Bevezetés	3
Az Egyház tanításának legújabb dokumentumai	13
A Zsinat.....	13
A Katolikus Egyház Katekizmusából	15
Az Egyház tanítása a Szentírás fontosságáról	16
Szentírás	
A köztes Parúzia az Újszövetségben.....	19
A legvilágosabb és legegységesebb tanúságtétel Szent János apostolé, aki vezetőnk a tárgyban.	19
A köztes parúzia az Evangéliumokban	25
A köztes Parúzia Szent Péter és Szent Pál leveleiben	43
Szent Péter tanúságtétele.....	43
Szent Pál tanúságtétele.....	46
A köztes Parúzia Júdás Tádé és Alfeus fia, Jakab leveleiben.....	67
Júdás és Jakab	67
A köztes Parúzia: homályosan megjövendöli az Ószövetség is.....	71
Az Ószövetség visszhangja az Evangéliumokban	71
A régi zsidók és az Új Katekizmus	71
Válogatott szentírási szakaszok a régi prófétáktól. Közvetlen idézetek.....	79
Izajás	80
Dániel.....	87
Ezekiel.....	93

A hagyomány

A köztes Parúzia az első századokban élt egyházatyáknál.....	105
A patológiai hagyomány	105
A Didaché.....	108
Barnabás levele	110
A köztes Parúzia Papiásznál.....	118
Szent Jusztinusz filozófus és vártanú a köztes Parúziáról.....	118
Szent Ireneusz tanúságtétele	123
A köztes Parúzia Tertillianusnál.....	129
A köztes Parúzia Lactantiusnál (Laktanciusz)	136
A köztes Parúzia Szent Ágostonnál	143
Szt. Ágoston magyarázatának cáfolata	143
A köztes Parúzia a középkori és a mai teológusoknál	177
Szent Tamás	177
A modern idők.....	179

A helyzet ma

A boldog ezer esztendő és a millenarizmus a teológiai könyvekben	183
Az Egyház tanítása.....	183
Szentírásból származó bizonyítékok.....	188
Bizonyítékok a patológiai hagyomány alapján.....	192
Bizonyítékok a teológiai érvelés alapján	197

Egyéb kiadványainkat és tevékenységünket tekintsek meg a
www.tengerneksillaga.hu és www.ek2013.hu honlapjainkon
Stella Maris Alapítvány